

[Økonomiministeren]

tonationalprodukt, vedrører som nævnt foran alene definitionen af en indikator, som udløser en bestemt procedure. Der er altså her ikke så meget tale om, hvad der er bogføringsmæssigt korrekt, som om, hvad der i en større økonomisk sammenhæng er relevant.

Jeg vil her medgive spørgsmålsstilleren, at meget kunne tale for, at man i denne sammenhæng modregnede en stor del af de finansielle aktiver, som det offentlige har i gælden, herunder hele Den Sociale Pensionsfonds obligationsbeholdning.

Hvordan gælden skal opgøres i en ØMU-sammenhæng, er imidlertid noget, medlemslandene skal være enige om. Som allerede nævnt lå vi ved udgangen af sidste regnskabsår under de 60 pct. af bruttonationalproduktet, og det er min forventning, at vi kommer ned på et lavere niveau, efterhånden som den økonomiske vækst tager til og stillingen på de offentlige budgetter forbedres.

Baggrunden for de stillede spørgsmål er, at Fremskridtspartiet ønsker, at Den Sociale Pensionsfonds kapital anvendes til at nedbringe statsgælden, og at de sparede renteudgifter anvendes til skattelettelser.

Hertil må for det første siges, at statens underskud hverken bliver større eller mindre ved at nedlægge Den Sociale Pensionsfond, idet de sparede renteudgifter blot modsvares af lavere renteindtægter i Pensionsfonden, som også indgår i statsbudgettet.

Skattelettelser vil i den nuværende situation fortsat kun være forsvarlige, hvis de modsvares af reelle besparelser.

Noget andet er, at det måske ville være udtryk for stor realitetssans, hvis man afskrev Den Sociale Pensionsfond på statsgælden, idet der fuldt ud er disponeret over den.

Over den sidste halve snes år er der således over Social- og Boligministeriernes budgetter afholdt stadig voksende udgifter til forskellige forbedringer af pensionisternes forhold, der er gennemført under henvisning til Den Sociale Pensionsfond.

En del af Pensionsfondens overskud er derfor hvert år blevet overført til det almindelige statsbudget. Det har imidlertid været alt for lidt til at dække udgifterne ved de skete forbedringer. I realiteten står statskassen derfor »i forskud« for Pensionsfonden med et beløb af størrelsesordenen 45 mia. kr., som egentlig straks burde overføres til statskassen.

Indtægterne af den resterende del af Pensionsfonden ville ikke i det lange løb kunne dække udgifterne ved de allerede gennemførte forbedringer, så man ad åre ville komme til at bruge fondens kapital.

Da staten under alle omstændigheder er forpligtet til at udrede de nævnte udgifter til pensionsforbedringer med videre, ville det for så vidt ikke være urimeligt at afskrive hele Pensionsfonden på statsgælden.

Men skattelettelser kan der som nævnt ikke blive tale om af den grund.

Spm. nr. S 188

Til *økonomiministeren* (20/11 91) af:

Michael Kock (FP):

»Vil ministeren oplyse, om Danmark kan klare kravene til ØMU, hvis Den Sociale Pensionsfond ikke medtages i den offentlige sektors formue?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet har i en årrække ved finanslovsforhandlingerne foreslået, at statens store gæld nedbringes ved inddragelse af bl.a. Den Sociale Pensionsfond. Kun derved kan den overvældende rentebyrde på statens gæld afbødes.

De sparede renteomkostninger kan bruges til skattelettelser, men dette forslag er altid blevet afvist som utilbørlig ekspropriation af lønmodtagernes ejendom.

Det forekommer inkonsistent, at regeringen på den ene side medregner fondene til den offentlige formue og på den anden side kalder det ekspropriation at bruge pengene til nedbringelse af statsgælden.

Svar (29/11 91):

Økonomiministeren (Fogh Rasmussen):

Ifølge det forslag til ændring af Romtraktaten, som det hollandske EF-formandskab har fremlagt på regeringskonferencen om Den Økonomiske og Monetære Union, skal Kommissionen blandt andet følge udviklingen i medlemslandenes budgetmæssige situation og herunder undersøge, om den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger 60 pct.